

UCHWAŁA Nr 385 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 maja 1951 r.

w sprawie gospodarki makulaturą.

Mając na względzie, że makulatura jest cennym w dużym stopniu podstawowe surowce papiernicze, surowcem dla przemysłu papierniczego, gdyż zastępuje jakimi są ścier drzewny i celuloza, oraz w celu uchro-

nienia makulatury przed niszczeniem i zabezpieczeniem drzewostanu kraju Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Makulaturą w rozumieniu niniejszej uchwały jest wybrakowany, zadrukowany, zapisany lub w inny sposób wykorzystany i nie nadający się już do użycia zgodnie z przeznaczeniem papier, karton i tektura w formie wytworu bądź przetworu papierniczego. Za makulaturę uważa się również czyste ścinki papieru, kartonu lub tektury, powstałe przy przeróbce ich w zakładach graficznych przetwórczych lub introligatorskich, nie nadające się już ze względu na swój ograniczony format do dalszego użytkowania.

2. Do makulatury nie zalicza się odpadków i ścinków celofanu, celuloïdu, cynfolii, pergaminu sztucznego (roślinnego), papierów impregnowanych smołą, asfaltem lub bitumina, kalki maszynowej, ołówkowej i hektograficznej.

§ 2. 1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione powinny gromadzić wszelką makulaturę, a w szczególności:

- 1) różne zniszczone papiery, składane do miejsce przeznaczonych tylko do gromadzenia makulatury,
- 2) akta archiwalne, których okres przechowywania zgodnie z obowiązującymi przepisami upłynął, nie wyłączając akt tajnych i poufnych, po pocięciu ich przez specjalne maszyny-krajarki,
- 3) zdezaktualizowane druki, które zostaną uznane za nie nadające się do jakiegokolwiek dalszego wykorzystania,
- 4) przeczytane gazety i inną makulaturę.

2. Makulatura nie może być zabrudzona smarami lub farbami olejnymi oraz nie może zawierać nawet drobnych części metalowych (np. spinaczy, zszywaczy itp.).

3. Makulaturę należy gromadzić w przeznaczonych na ten cel krytych pomieszczeniach, segregować ją według wskazań Centrali Odpadków Użytkowych, a następnie opakowaną przekazywać zbiornicy odpadków.

§ 3. 1. Dla umożliwienia wykorzystania źródeł makulatury określonych w § 2 dyrektorzy (kierownicy) jednostek organizacyjnych wyznaczają w terminie do dnia 15 lipca 1951 r. w każdym wyodrębnionym lokalu biurowym pracownika obowiązującego do gromadzenia i oddawania makulatury oraz polecają:

- 1) ustawienie w każdym pomieszczeniu biurowym oddzielnych koszy do makulatury i oddzielnych do śmieci,
- 2) zastosowanie zakupionych lub wypożyczonych krajarek do cięcia akt tajnych i poufnych,
- 3) przekazywanie Centrali Odpadków Użytkowych:
  - a) pociętych akt tajnych i poufnych,
  - b) przeterminowanych akt archiwalnych,
  - c) zdezaktualizowanych druków nie nadających się do jakiegokolwiek innego wykorzystania,
  - d) wszelkiej innej makulatury.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, nawiążą bezpośredni kontakt z właściwymi terenowymi zbiornicami odpadków i będą pełnić poza godzinami pracy funkcje zbieraczy makulatury za wynagrodzeniem przewidzianym przez Centralę Odpadków Użytkowych.

§ 4. Zakłady przetwórcze papiernicze, graficzne

i introligatorskie powinny gromadzić makulaturę pochodzącą z produkcji i rozsortowaną na poszczególne gatunki przekazywać bezpośrednio do fabryk papierniczych.

§ 5. Wszystkie uspołecznione przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe, handlowe i usługowe oraz urzędy, instytucje i organizacje otrzymujące towar w opakowaniach z papieru, kartonu lub tektury (worki, torby i inne opakowania) powinny zbierać wszystkie opakowania nie nadające się do powtórnego użycia i po oczyszczeniu ich z pozostałości przechowywanych towarów przekazywać zbiornicom odpadków na makulaturę.

§ 6. 1. Szkoły i zakłady naukowe powinny zbierać w szczególności następującą makulaturę:

- 1) nie nadające się do użytku zeszyty,
- 2) wycofane podręczniki.

2. Świetlice i czytelnie powinny zbierać wszelką gromadzącą się w tych lokalach makulaturę, w szczególności pochodzącą z przeczytanych, a nie kompletowanych dzienników i czasopism.

§ 7. Przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, hotele, pensjonaty i domy wczasowe powinny włączyć się do akcji zbiórki makulatury, gromadząc zużyty papier pakunkowy oraz przeczytane gazety, pozostawione przez korzystających z tych pomieszczeń lub środków komunikacyjnych.

§ 8. 1. Minister Przemysłu Chemicznego oraz Minister Przemysłu Lekkiego ustalą do dnia 30 czerwca 1951 r. gatunki makulatury i warunki techniczne, które będą obowiązywały przy dostawie makulatury do przemysłu papierniczego.

2. Kierownicy właściwych resortów polecają:

- 1) przeprowadzenie w zakładach naukowych jednorazowej zbiórki specjalnej przy zakończeniu roku szkolnego,
- 2) zorganizowanie stałej akcji zbiórki makulatury przez młodzież szkolną.

3. Minister Przemysłu Lekkiego oraz Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła po porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego:

- 1) polecają wprowadzenie zasad podanych w § 4,
- 2) opracują dla zakładów wymienionych w § 4 szczegółowy plan zbiórki i dostawy makulatury,
- 3) ustalą, które spośród wyżej wymienionych zakładów dostarczać będą makulaturę bezpośrednio do fabryk papierniczych.

Zakłady pozostałe będą nagromadzoną makulaturę przekazywać do zbiornic odpadków.

4. Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła wyda polecenie natychmiastowego rozpoczęcia w podległych zakładach produkcji krajarek papieru.

5. Ministrowie: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Żeglugi oraz Gospodarki Komunalnej wydadzą odpowiednie zarządzenie w sprawie włączenia podległych jednostek i przedsiębiorstw do akcji zbiórki makulatury.

6. Centrala Odpadków Użytkowych zorganizuje przy współudziale prezydium miejskich rad narodowych zbiórkę makulatury w domach mieszkalnych oraz przy współudziale Funduszu Wczasów Pracowniczych w domach wypoczynkowych.

§ 9. 1. Minister Przemysłu Lekkiego wyda odpowiednie zarządzenia gwarantujące usprawnienie pracy

Centrali Odpadków Użytkowych w zakresie zbiórki makulatury.

2. Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministrem Finansów zapewni dostateczną ilość magazynów, sortowni oraz środków transportowych dla sprawnego odbioru, sortowania oraz magazynowania dostarczonych ilości makulatury.

§ 10. W związku z zamierzoną w 1952 r. planową zbiórką makulatury poszczególne resorty opracują i zgłoszą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministerstwa Przemysłu Lekkiego w terminie do dnia 31 sierpnia 1951 r. projekty planów dostaw makulatury w 1952 r. z poszczególnych źródeł.

§ 11. Powołani w poszczególnych jednostkach na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1950 r. w sprawie oszczędności w zużywaniu papieru (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1116 i Nr A-115, poz. 1437) pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę drukami

i racjonalne zużycie papieru powinni nadzorować gospodarkę makulaturą w swoich jednostkach.

§ 12. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do czuwania nad wykonywaniem przepisów niniejszej uchwały przez podległe urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa.

2. Ujawnione przypadki niestosowania się do obowiązujących przepisów należy kierować do władz powołanych do ścigania przestępstw.

§ 13. Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

§ 14. Zasady wykonania niniejszej uchwały przez jednostki wojskowe oraz władze bezpieczeństwa publicznego ustala odpowiednio Minister Obrony Narodowej oraz Minister Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz